

[Svend Nielsen.]

der ifølge den Ordning, der nu gennemføres, vil kunne ansættes som Tjenestemænd. Vi har fremsat dette Ændringsforslag, fordi vi er af den Opfattelse, at de Betingelser, man byder Ekstraarbejderne, er ganske utilfredsstillende saavel lønmæssigt som hvad angaar Kravet om Aspiranttid. Jeg skal nævne blot et Par Eksempler vedrørende Ekstraarbejderernes Forhold til Illustration af de Urimeligheder, der her er Tale om. En Ekstraarbejder, der efter 4 Aars Beskæftigelse som Ekstraarbejder bliver fast ansat, er hidtil blevet ansat paa en Begyndelsesløn af 6 339 Kr., stigende til 6 550 Kr. efter 3 Aars Arbejde. Ifølge den Ordning, der nu skal gennemføres, vil en Ekstraarbejder, der ansættes i 16. Lønklasse, opnaa en Løn paa 5 910 Kr. aarligt, stigende til 6 360 Kr., dog først efter 9 Aars Forløb. Efter det Forslag, der her foreligger, vil han overhovedet ikke kunne komme op paa den Slutløn, han har kunnet naa op paa efter de Bestemmelser, han hidtil har arbejdet under. For de fast ansatte Remisearbejderes Vedkommende, der nu kan overgaa til Tjenestemandstillinger, er der truffet den rimelige Ordning, at der ydes dem et personligt Tillæg, saaledes at Overgangen ikke kommer til at betyde en klækkelig Lønnedgang for dem. En lignende Ordning bør efter vor Formening træffes for de Ekstraarbejdere, der fast ansættes. Det er ogsaa efter vor Opfattelse ganske meningsløst, at disse Arbejdere skal udsættes for saa betydelige Lønreduktioner, som der jo her er Tale om.

Vi i det kommunistiske Parti finder ligeledes, at det vil være rimeligt, om disse Ekstraarbejdere faar hele deres Beskæftigelsesperiode medregnet ved Overgangen til Tjenestemandstillinger. Ifølge Lovforslaget vil en Ekstraarbejder, der har haft 2 Aars Beskæftigelse før 1. Juli 1947, undgaa Aspiranttiden, men den Ekstraarbejder, der f. Eks. kun har haft 1 Aar og 11 Maanedes Beskæftigelse, som altsaa mangler en enkelt Maaned i 2 Aar, for hans Vedkommende vil der blive Tale om, at han skal tage Aspiranttiden paa de 2 Aar fuldt ud. Vi synes, at saadanne Overgangsbestemmelser er saa utilfredsstillende, at det vil være ret og rimeligt at stille Krav om at faa hidført en Ændring her, og jeg har den Opfattelse, at praktisk talt alle her i det høje Ting erkender, at der er noget forkert ved de Overgangsbestemmelser, man er naaet frem til vedrørende Ekstraarbejderne.

Det Ændringsforslag, vi har stillet, tager dels Sigte paa at sikre Ekstraarbej-

dere, der overgaa til Tjenestemandstillinger, et personligt Tillæg, der vil gøre det muligt for dem at bevare deres nuværende Lønniveau, og dels paa at Ekstraarbejdernes fulde Beskæftigelsesperiode medregnes ved Ansættelsen, saaledes, at har en Ekstraarbejder f. Eks. 1½ Aars Beskæftigelse bag sig, kan han nøjes med ½ Aars Aspiranttid, og har han mere end 2 Aars Beskæftigelse som Ekstraarbejder, skal den Beskæftigelsesperiode, der ligger ud over de 2 Aar, tillægges hans Anciennitet som Tjenestemand.

Jeg vil ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, henstille til det høje Ting, at man stemmer for det Ændringsforslag, vi her har stillet, saaledes at man ved at gennemføre vort Ændringsforslag skaber rimelige Overgangsbetingelser for Ekstraarbejderne i det hele taget.

Ordføreren (H. C. Hansen): Hvis Tilfældet var det, at der fra Administrationens Side forelaa enten et Diktat eller et Overgreb over for Arbejderorganisationerne eller over for de enkelte Arbejdere, havde jeg fundet det helt naturligt og rimeligt, at man var gaaet ind i en Detailgennemgang af det Anliggende, her er Tale om. Men her drejer det sig om, at der mellem en Organisation og det paagældende Ministerium træffes en Aftale, hvorefter denne Aftale ved en Urafstemning blandt Organisationens Medlemmer bliver vedtaget. Hvis dette Ting skal indlade sig paa at ændre i Aftaler af en saadan Art, forekommer det mig, vi kommer ud, hvor vi ikke kan bunde. Af den Grund — og jeg anser en saadan Holdning for at være aldeles afgørende for alle fremtidige Forhandlinger mellem Organisationer og Statsinstitutioner — mener jeg det absolut nødvendigt, at det Ændringsforslag, der er stillet, forkastes. Naar Organisationen og Statsinstitutionen er blevet enige paa den Maade, der her er Tale om, forekommer det mig selvfølgelig, at dette Ting ophører Bestemmelsen til Lov.

Svend Nielsen: Udvalgets ærede Ordfører er jo ikke uvidende om, at der forud for disse Forhandlinger, som blev ført mellem den paagældende Organisation og Statsbanernes Ledelse, ligger en Forhistorie. Een Ting maa man fastslaa, nemlig at Initiativet til Gennemførelsen af denne Ordning er udgaaet fra Statsbanerne. Man har ved tidligere Lejligheder forsøgt at faa gennemført denne Ordning, ogsaa under Besættelsen, men man har mødt endog meget stærk Modstand fra den paagældende faglige Organisation.